

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Appendix De Indulgentiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

hujusmodi, etiam ipsâ Confessione non secutâ, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque ubi Confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Mandatque omnibus Confessariis, ut Pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis modo supra dicto sollicitatos, moneant de obligatione eos denuntiandi. Unde ad hoc tenentur omnes, ubi hoc decretum viget; imò & alii, si aliâs isti nefarii Confessarii prævidentur non emendandi: nam tunc lex charitatis erga illos, & alios seducendos obligat ad tale crimen impediendum hac denuntiatione, si non adsit alia via efficax.

APPENDIX.

De Indulgentiis.

Q. I. Quid, & quotuplex est Indulgentia?

R. I. Indulgentia est remissio pœnæ temporalis peccatis, quoad culpam remissis, debitæ, facta extra Sacramenta, & sacrificium per applicationem satisfactionum Christi, & Sanctorum. Fide constat ex Trid. sess. 25. Indulgentiarum usum fidelibus maximè salutarem esse, easque concedendi potestatem in Ecclesia extare.

Resp. II. Indulgentia alia est totalis, seu plenaria,

narua, qua tota pœna temporalis remittitur; & alia partialis, seu non plenaria, qua pars tantum pœnæ remittitur. Hæc dicitur aliquando Indulgentia unius anni, vel plurium, vel 40. dierum; per quam scilicet tantum de pœnis remittitur, quantum remitteret Pœnitentia austera unius anni vel plurium, aut 40. dierum, secundum antiquos Canones facta.

Q. 2. Quinam habent potestatem concedendi Indulgentias?

Resp. Papa potest jure divino Indulgentias qualescumque in tota Ecclesia concedere; cum supremus sit Vicarius Christi, & supremum caput visibile Ecclesiæ. Supremo autem Principi competit potestas dispensandi thesaurum communem sine limitatione. Episcopi verò in sua Diœcesi, & Archiepiscopi in tota sua Provincia possunt jure communi concedere, tantum Indulgentias unius anni in dedicatione Ecclesiæ, & in anniversario dedicationis, vel alia ex causa, dierum duntaxat 40. ex Conc. Gener. Later. 4. can. 62. Cardinales etiam non Episcopi dicuntur concedere Indulgentias 100. dierum ex Concessione Papæ, saltem tacita.

Not. Hæc potestas est jurisdictionis, non Ordinis. Hinc 1. potest competere, & delegari Clerico non Sacerdoti. 2. Indulgentiæ non possunt concedi, nisi subditis, c. 4. de pœnit. & remiss. uti ratio datur, quia sicuti à Judice non suo ligari nemo potest, ita neque absolvi. sunt

Possunt tamen exempti lucrari Indulgentias Episcopales, cum in eare favorabili possint se subicere jurisdictioni Ordinarii, ne quod in gratiam concessum est privilegium, in eorumdem dispendium cedat, ex Reg. 61. Jur. in 6.

Q. 3. *Quanam requiruntur ad lucrandam Indulgentiam?*

Resp. Sequentia. 1. Status gratiæ saltem, cum ultimum opus completur: quia tunc applicatur Indulgentia, quæ illum exigit; nam inimico Dei, quamdiu in peccato existit, nulla fit remissio etiam quoad pœnam temporalem. Quippe inimicus Dei, & reus pœnæ æternæ non est subjectum aptum, cui remittatur aliqua pœna; & nulla est promissio, nisi pro justo. Unde Indulgentia nunquam conceditur, nisi contritis & confessis, aut verè Pœnitentibus. Imò aliqui putant necesse esse, ut omnia opera in Bulla injuncta perficiantur in statu gratiæ. Sed alii communius docent sufficere, quòd benefiant animo verè Pœnitenti & sine affectu ad mortale: quia Pontifex in concessione non exigit, ut omnia opera præscripta fiant in statu gratiæ; & sine illo possunt esse utilia ad finem Indulgentiæ.

2. Omnia opera injuncta impleri debent integrè, in loco, & tempore, & ordine præscriptis: quia Indulgentia non conceditur, nisi sub hac conditione: qua proinde non impleta simpliciter nihil obtinetur. Et Indulgentia solum operatur, secundum intentionem conceden-

cedentis expressam per verba concessionis. Hinc qui opus aliquod injunctum, vel partem ejus notabilem omittit, quamvis ex ignorantia aut oblivione invincibili, vel impotentia, nihil consequitur: quia simpliciter non implet conditionem, cui adstricta est Indulgentia.

3. Ad consequendam Indulgentiam plenariam omnium peccatorum, etiam venialium, requiritur detestatio omnium illorum, & depositio affectûs ad quodlibet; nam pœna peccato debita non remittitur sine culpa: nullum autem peccatum etiam veniale remittitur quoad culpam, sine detestatione seu displicentia saltem virtuali, & depositione affectûs ad illud. Quam pauci ergo Indulgentiam plenariam integrè consequuntur?

Præter supradicta Cajet. Navar. Reginald. & alii docent ad Indulgentiam integrè consequendam requiri propositum, & sollicitudinem satisfaciendi Deo per satisfactiones congruas, & peccatis ac facultati Pœnitentis proportionatas; ita ut proportionem hujus sollicitudinis tanquam dispositionis ad Indulgentiæ effectum necessariæ percipiatur major vel minor Indulgentiæ fructus. Probant Quia i. extat divinum præceptum faciendi dignos fructus Pœnitentiæ, à quo præcepto Ecclesia dispensare nequit; & Conc. Trid. sess. 6. c. 14. docet generaliter Pœnitentiam christiani lapsi, necessariò præter contritionem & Confessionem, continere satisfactionem per jejunia, eleemosynas, orationes, &c. At, inqui-

unt,

unt, valdè enervaretur, & ferè tolleretur satisfactio illa congrua, si Indulgentia plenaria plurimorum peccatorum obtineretur præcisè per opera aliqua pauca non valde gravia, ut per visitationem Ecclesiæ, triduum jeunii, aliquam eleemosynam, & Confessionem ac Communionem. 2. Thesaurus Indulgentiarum à Christo concessus est non ad tollenda opera satisfactoria, cùm ea præceperit; aut ad fovendam negligentiam ac torporem fidelium; sed ad supplendam eorum impotentiam ac infirmitatem: aliàs, inquiunt, Indulgentia redundaret non in ædificationem, sed in destructionem, fovendo negligentiam ac torporem in satisfaciendo pro peccatis, & minueret horrorem peccati. 3. Ex Greg. VII. qui Lincolnensi Episcopi Indulgentiam petenti concessit eâ lege, ut pro viribus satisfaceret: *Absolutionem præterea peccatorum tuorum, inquit, sicut rogasti, auctoritate Principum Apostolorum Petri & Pauli fulti, tibi mittere dignum duximus: si tamen bonis operibus inherendo, commissos excessus plangendo, quantum valueris, corporis tui habitaculum Deo mundum templum exhibueris. Ut appareat, inquit Baronius hæc referens ad an. 1073. Sedis Apostolicæ Indulgentias illis communicari, qui, quantum suppetunt vires, bene operari non prætermittunt; non autem ignavis, otiosis ac negligentibus torpescantibus. De his qui ita sentiunt, sic loquitur, S. Antonin. 1. p. Tit. 10 c. 3. §. 3. Nec credunt, quòd propter has Indulgentias generales minus teneantur*

tur

*tur agere Pœnitentiam in hac vita; & horum di-
ctum satis videtur concordare æquitati, ut notat
Innocentius.*

*Q. 4. Quenam notanda circa opera præscribi
solita?*

*Resp. Sequentia. 1. Dum in Bulla concedi-
tur Indulgentia Contritis & Confessis ad eam lu-
crandam secundum multos Confessio non est
necessaria habenti sola venialia: quia putant
eam designari tantum ut medium ad gratiam
& remissionem culpæ. Sed alii dissentiunt,
quia tunc Confessio requiritur tanquam u-
num ex operibus præscriptis. Quare tutius
est confiteri, idque consentaneum est praxi fi-
delium, præsertim tempore Jubilæi.*

*2. Oratio fieri debet per aliquod tempus in
loco, tempore, & ex intentione designatis,
Locus est ordinariè ubi est Indulgentia. Tem-
pus est inter utrasque vespervas. Intentio est
pax inter Principes Christianos, extirpatio
hæresum, Exaltatio S. Matris Ecclesiæ, bonum
spirituale Papæ, nisi alia addatur.*

*3. Modus servandi jejunium est ille, quem
singulæ Provinciæ servant tali tempore in aliis
jejuniis.*

*4. Eleemosyna, si non determinetur per
Bullam, fieri debet juxta Regulas prudentiæ,
& dictamen internum; ita ut non detur quid
minimum, spectatâ facultate dantis, nam mi-
nima non sunt in consideratione.*

Q. 5.

Q. 5. *Quanam requiruntur ut Indulgentiæ
profint defunctis?*

Resp. Necessè est 1. Ut pro illis in Bulla specialiter concedantur: Indulgentiæ non profunt pluribus nec aliis, quàm exprimat concessio; & tantum valent quantum sonant. Notandè autem fidelium simpliciter in Bullis intelliguntur soli viventes, ut patet ex usu: quare quoties Indulgentiæ ad mortuos extenduntur, expressè additur *Fidelibus vivis & Defunctis*. 2. Ut Fidelis vivens omnia opera iuncta ritè perficiat ex intentione lucrandi Indulgentiam pro mortuo, sitque in statu gratiæ, saltem cum ultimum opus impletur.

TRACTATUS

DE EXTREMA UNCTIONE.

Est Sacramentum à Christo institutum ad conferendam, ægroto de vita periclitanti gratiam, ad resistendum tentationibus, ferendum patienter dolores, & peccati reliquias abstergendas, atque etiam ad corporis sanitatem, si expediat, restituendam, per Uñtionem olei benedicti, & orationem Sacerdotis.

Tom. III.

li

Q. 1.